

РЕШЕНИЕ

№ 203

гр. Горна Оряховица, 12.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ГОРНА ОРЯХОВИЦА, I СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и девети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Павлина Тонева

при участието на секретаря Ивелина Анг. Панова
като разгледа докладваното от Павлина Тонева Административно
наказателно дело № 20234120200570 по описа за 2023 година
за да се произнесе, взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ Н. М. С. от гр. *****, с ЕГН ***** останал недоволен и чрез защитника адв. П. С. от ВТАК обжалва Наказателно постановление № 23-0268-000139/28.02.2023 г. на Началник сектор в ОДМВР Велико Търново, РУ Горна Оряховица, с което на основание чл. 183, ал. 5, т. 2 от ЗДвП му е наложено административно наказание – глоба в размер на 100 лева, за това, че е нарушил чл. 119, ал. 1 от ЗДвП и са отнети общо 8 контролни точки на основание Наредба № Из-2539 от 17.12.2012 г. на МВР; на основание чл. 183, ал. 1, т. 1, пр. 1 и 2 от ЗДвП му е наложено административно наказание - глоба в размер на 10 лева, за това, че е нарушил чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП. Поддържа, че наказателното постановление е незаконосъобразно поради нарушение на материалния закон и постановено при съществени нарушения на съдопроизводствените правила. Твърди, че не е извършил нарушение на правилата за движение, тъй като при преминаване през пешеходната пътека, на нея не е имало ,частници в движението, вкл. и пешеходци. Моли съда да отмени наказателното постановление.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява и не се представлява.

Постъпили са писмени бележки от защитника адв. С., в които се сочи, че нарушението по чл. 119, ал. 1 от ЗДвП не е доказано по несъмнен и безспорен начин. Излага, че свидетелите Ц. Г. и И. К. са пристрастни и други обстоятелства по делото не са изследвани и не са събрани други неутрални доказателства. Относно нарушението по чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП излага, че със ЗИДЗДвП, обн. В ДВ, бр. 67/04.08.2023 г. водачите на МПС не са задължени да носят контролен талон към СУМПС и този закон е по – благоприятен за жалбоподателя, поради което обвинението по чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП е несъставомерно.

ВЪЗЗИВАЕМАТА СТРАНА – НАЧАЛНИК СЕКТОР В ОДМВР ВЕЛИКО ТЪРНОВО, РУ ГОРНА ОРЯХОВИЦА редовно призована, не изпраща процесуален представител и не изразява становище по същество на жалбата.

РАЙОННА ПРОКУРАТУРА – ВЕЛИКО ТЪРНОВО, ТО – ГОРНА ОРЯХОВИЦА, редовно призована, не изпраща процесуален представител и не изразява становище по жалбата.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено следното:

На 13.02.2023 г. следобед Н. М. С. управлявал в гр. Горна Оряховица, по ул. „Цар Освободител“ в посока площад „Георги Измирлиев“ лек автомобил „Хюндай Санта Фе“ с френски регистрационен номер *****. Около 14:35 часа управлението от жалбоподателя автомобил наближил пешеходна пътека, обозначена с хоризонтална пътна маркировка тип „М-8.1“ /зебра/ и пътен знак „Д17“. В този момент пешеходец, намиращ се вляво по посоката на движение на автомобила, стъпил на пешеходната пътека и започнал да пресича улицата. Водачът не намалил скоростта и не спрял, а преминал пред пресичащия пешеходец, като отнел предимството му.

Движението на пешеходеца и на управлението от жалбоподателя автомобил било наблюдавано от свидетелите Ц. И. Г. и И. Т. К., на които било възложено да извършват контрол на движението. Полицейските служители спрели водача за проверка и констатирали, че не носи свидетелство за управление на МПС от съответната категория и контролен талон към

СУМПС. С. не отрекъл нарушението. Притеснил се, че ще има отнемане на контролни точки. След приключване на проверката Ц. Г. съставил в присъствието на Н. С. АУАН серия GA № 696643/13.02.2023 г. за това, че не пропуснал пресичащия пешеходната пътека пешеходец, с което нарушил разпоредбата на чл. 119, ал. 1 от ЗДвП и не носи СУМПС от съответната категория и контролен талон към СУМПС, с което нарушил разпоредбата на чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП. Жалбоподателят подписал съставения против него акт без възражения и получил срещу разписка препис от акта. В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН не са направени писмени възражения по акта.

В законоустановения срок И. Т. Н. – Началник сектор в ОДМВР Велико Търново, РУ Горна Оряховица, упълномощен с МЗ № 81213-1632/02.12.2021 г., издал против Н. М. С. обжалваното Наказателно постановление № 23-0268-000139/28.02.2023 г., с което на основание чл. 183, ал. 5, т. 2 от ЗДвП му наложил административно наказание – глоба в размер на 100 лева, за това, че е нарушил чл. 119, ал. 1 от ЗДвП и отнел общо 8 контролни точки на основание Наредба № Из-2539 от 17.12.2012 г. на МВР и на основание чл. 183, ал. 1, т. 1, пр. 1 и 2 от ЗДвП му наложил административно наказание - глоба в размер на 10 лева, за това, че е нарушил чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП.

Наказателното постановление е връчено на С. на 20.10.2023 г. чрез защитника и на същия ден г. последният депозирал жалба срещу него чрез административнонаказващия орган до РС – Горна Оряховица.

В хода на съдебното следствие актосъставителят Ц. Г. и свидетелят И. К. потвърждават изцяло описаната в АУАН и НП фактическа обстановка.

От приетата като писмено доказателство справка от ОДМВР Велико Търново е видно, че жалбоподателят е извършил множество нарушения по ЗДвП и е наказван с 12 броя наказателни постановления и 7 броя фишове за извършените нарушения. Срещу него са издадени 5 броя ЗППАМ.

Горната фактическа обстановка се установи от съвкупната преценка на показанията на разпитаните свидетели Ц. Г. и И. К. и приетите по делото писмени доказателства.

Въз основа на така установените факти по делото съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е подадена пред компетентен съд в срока по чл. 59, ал. 2 от

ЗАНН от лице, което има право да обжалва наказателното постановление, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съдът не констатира наличието на допуснати съществени нарушения на процесуалните правила при издаване на обжалваното наказателно постановление.

АУАН е съставен от лице, което съгласно чл. 37, ал. 1, б. б от ЗАНН може да съставя АУАН за нарушения по ЗДвП. Актосъставителят е надлежно упълномощен с МЗ № 8121з-1632/02.12.2021 г., вложена на л. 7 и 8 като доказателство по делото. АУАН е съставен по реда на чл. 40, ал. 1 от ЗАНН, отговаря на изискванията на чл. 42 от ЗАНН и правилата на чл. 43 от ЗАНН, като е дадена възможност за писмени възражения.

НП е издадено от компетентен орган – Началник сектор в ОДМВР Велико Търново, РУ Горна Оряховица, който на основание чл. 189, ал. 4 от ЗДвП е упълномощен с МЗ № 8121з-1632/02.12.2021 г. да издава НП по ЗДвП. НП е издадено преди изтичането на давностните срокове по чл. 34 от ЗАНН и отговаря на изискванията на чл. 57 от ЗАНН.

Видно от установеното по делото и в АУАН, и в НП са описани обстоятелствата, при които са извършени нарушенията – място, време, както и съставомерните признаци на самите нарушения, ангажирани са и доказателствата, подкрепящи административното обвинение.

Разпоредбата на чл. 119, ал. 1 от ЗДвП задължава водачите да пропуснат всички лица, които имат качеството пешеходец по смисъла на ЗДвП. Поради това за надлежното описание на нарушението по чл. 183, ал. 5, т. 2 от ЗДвП не е наложително посочването на данни за самоличността на конкретния пешеходец, чието предимство е отнето.

Обстоятелството, че пешеходецът, чието предимство е отнел жалбоподателят, не е посочен като свидетел - очевидец в съставения АУАН, не е съществено нарушение на процесуалните правила. Разпоредбата на чл. 40, ал. 1 от ЗАНН не задължава актосъставителя да посочи в съставения акт всички очевидци на нарушението, а особеното процесуално правило в ал. 3 на чл. 189 от ЗДвП регламентира изрично възможността актът да бъде съставен в присъствието на друг полицейски служител, възприел непосредствено

извършването на нарушението. Освен това в процесния случай установяването на самоличността на пешеходеца и посочването му като свидетел - очевидец в съставения акт е било и обективно невъзможно. На мястото на извършване на нарушението са се намирали само двама полицейски служители – свидетелите Г. и К.. Непосредствено след извършване на нарушението свидетелят Г. е спрял автомобила на жалбоподателя е и пристъпил към проверка на документите на водача и на автомобила. Вторият полицейски служител е бил длъжен да охранява своя колега, поради което също е следвало да остане на мястото на нарушението. При това положение не е било възможно пешеходецът да бъде настигнат и да му бъде разпоредено да се върне на мястото на нарушението, за да присъства на съставянето на акта за установяване на административното нарушение. Ето защо не може да се приеме, че като не е вписал пешеходецът в съставения акт, актосъставителят е допуснал нарушение на процесуалните правила, още по-малко съществено такова.

Обжалваното наказателно постановление е законосъобразно и по същество.

От приложените по делото писмени и изслушани гласни доказателства безспорно се установява, че жалбоподателят е осъществил съставите на административни нарушения по чл. 183, ал. 5, т. 2 от ЗДвП и по чл. 183, ал. 1, т. 1, пр. 1 от ЗДвП.

Безспорно установено е, че на 13.02.2023 г. като водач на лек автомобил „Хюндай Санта Фе“ с френски регистрационен номер *****, в гр. Горна Оряховица, по ул. „Цар Освободител“ в посока площад „Георги Измирлиев“, Н. М. С. не е осигурил предимство на преминаващия пешеходец по пешеходна пътека, обозначена с хоризонтална пътна маркировка тип „М-8.1“ /зебра/ и пътен знак „Д17“, движещ се от негово ляво надясно, с което не е изпълнил задължението си по чл. 119, ал. 1 от ЗДвП при приближаване към пешеходна пътека да пропусне стъпилите на пешеходната пътека или преминаващи по нея пешеходци, като намали скоростта или спре. Съставът на административното нарушение по чл. 183, ал. 5, т. 2 от ЗДвП е осъществен и когато водачът на ППС не осигури предимство и само на един пешеходец, какъвто е конкретния случай.

Безспорно установено е и, че на посочената дата и място

жалбоподателят като водач на МПС - лек автомобил „Хюндай Санта Фе“ с френски регистрационен номер ***** не изпълнил задължението си да носи свидетелство за управление на моторно превозно средство от съответната категория и контролния талон към него, с което не изпълнил задължението си по чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП /ред. ДВ, бр. 51/2007г./.

Съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗАНН редовно съставените актове по ЗДвП имат доказателствена сила до доказване на противното. АУАН е съставен по реда на чл. 40, ал. 1 от ЗАНН от компетентно длъжностно лице. Същият отговаря на изискванията на чл. 42 от ЗАНН. Жалбоподателят не сочи никакви доказателства, че не е извършил нарушенията, за които е санкциониран, поради което АУАН има доказателствена сила относно отразените обстоятелства. От друга страна описаната в АУАН и приета фактическа обстановка се потвърждава и от показанията на актосъставителя Ц. Г. и свидетеля И. К., които са последователни, логични и непротиворечиви. Противно на поддържаното от защитата, двамата свидетели посочват недвусмислено посоките на движение на автомобила и на пешеходеца, обстоятелството, че в момента на разминаването пешеходецът се е намирал вляво от автомобила по посока на неговото движение, както и че самите те са се намирали непосредствено след пешеходната пътека по посока на движение на автомобила. Няма данни двамата свидетели да познават жалбоподателя от преди случая или да се намират с него в особени отношения, които да ги мотивират да го уличат в нарушение, което не е извършил. Поради това съдът кредитира показанията на Г. и К..

С оглед изложеното е неоснователно твърдението на защитника, че нарушението по чл. 119, ал. 1 от ЗДвП не е доказано по безспорен и категоричен начин.

Наказващият орган е квалифицирал правилно деянието на жалбоподателя по пункт 1 от НП като административно нарушение по чл. 183, ал. 5, т. 2 от ЗДвП и е наложил на С. абсолютно определеното в закона по вид и размер административно наказание, а именно глоба в размер на 100 лв. В съответствие с разпоредбата на чл. 6, ал. 1, т. 14 от Наредба № Из-2539 от 17.12.2012 г. за определяне максималния размер на контролните точки, условията и реда за отнемането и възстановяването им, списъка на нарушенията, при извършването на които от наличните контролни точки на

водача, извършил нарушението, се отнемат точки съобразно допуснатото нарушение, както и условията и реда за издаване на разрешение за провеждане на допълнително обучение /Загл. изм. - ДВ, бр. 26 от 2018 г., в сила от 23.03.2018 г./ е постановено отнемане на 8 контролни точки за извършеното нарушение.

Наказващият орган е квалифицирал правилно деянието на жалбоподателя по пункт 1 от НП като административно нарушение по чл. 183, ал. 1, т. 1, пр. 1 и 2 от ЗДвП /ред. ДВ, бр. 51/2007г./ и е наложил на С. абсолютно определеното в закона по вид и размер административно наказание, а именно глоба в размер на 10 лв. Неоснователно е твърдението на защитника, че обвинението по чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП е несъставомерно поради последвалия по – благоприятен закон. Действително с § 43, т. 2 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Наказателния кодекс /обн. ДВ, бр. 67 от 04.08.2023 г./ в чл. 100, ал. 1, т. 1 думите „и контролния талон към него“ се заличават, а с § 43, т. 5 от ПЗР на ЗИДНК в чл. 183, ал. 1, т. 1 след думите „за управление“ запетаята и думите „контролен талон“ се заличават. Поради това не следва да се ангажира административнонаказателната отговорност на С. за неносене на контролен талон към СУМПС. В случая обаче е безспорно доказано, че жалбоподателят не е изпълнил задължението си по чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП да носи свидетелство за управление на моторно превозно средство от съответната категория, с което е осъществил състава на административно нарушение по чл. 183, ал. 1, т. 1, пр. 1 от ЗДвП, поради което следва да носи административнонаказателна отговорност.

По изложените съображения обжалваното наказателно постановление се явява законосъобразно и следва да бъде потвърдено.

Водим от изложеното и на основание чл. 63, ал. 9, във вр. с ал. 2, т. 5 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 23-0268-000139/28.02.2023 г. на Началник сектор в ОДМВР Велико Търново, РУ Горна Оряховица, с което на Н. М. С. от гр. *****, с ЕГН *****, на основание чл. 183, ал. 5, т. 2 от ЗДвП е наложено административно

наказание – глоба в размер на 100 лева, за това, че е нарушил чл. 119, ал. 1 от ЗДвП и са отнети общо 8 контролни точки на основание Наредба № Из-2539 от 17.12.2012 г. на МВР; на основание чл. 183, ал. 1, т. 1, пр. 1 от ЗДвП е наложено административно наказание - глоба в размер на 10 лева, за това, че е нарушил чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – Велико Търново в 14 дневен срок от съобщението до страните.

Съдия при Районен съд – Горна Оряховица: _____